

இனிமை இல்லம்

“எங்கும் அமைதியே எந்தாகும்
அதன் எதிர்பார்ப்பே எந்நாளும்”

குறியக் காலாண்டிதம்

இனிமை இல்லம்

இல்லம் : 08.

மார்ச் 2012.

இனிமை : 10

இறையியலின் பின்னணியில்
இல்லங்களுக்கு இனிமை சேர்க்கும்
ஒரு குடும்ப காலாண்டிதழ்

தொகுப்பாசிரியர் :-
தா.பி.சுப்பிரமணியம்

வெளியீடு:
குடும்ப பணிக்ஞா,
திருகோணமலை மறைக்கோட்டம்
மேய்ப்புப் பணி இல்லம்,
உய்யுவெளி, திருகோணமலை

மறைக்கல்வி ஆண்டில் மகத்துவம்

நிறைந்த தவக்காலம்

எல்லோருக்கும் மறைக்கல்வி என்று திருச்சபை பிரகடனப்படுத்தியிருக்கும் இவ்வாண்டில் வருவதால் இம்முறை தவக்காலம் மிகச் சிறப்புப் பெறுகிறது.

மறைக்கல்வியைக் கருத்தோடு பயில்வதால் இயேசுவின் திருப்பாடிகள், சிலுவைப்பலி, அதிலுள்ள உன்னத அர்ப்பணம், ஒப்புமையில்லாத தியாகம், மானூட இரட்சிப்பு, உயிர்ப்பின் மூலம் கிடைக்கும் மறுவாழ்வு போன்றவற்றை நாம் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடிவதோடு, நம்மை மென்மேலும் விசுவாசத்தில் திடப்படுத்திக் கொள்ளவும் அது ஏதுவாகிறது.

இனிமை இல்லம் எனப்படும் நல்லதொரு குடும்பம் அமைவதைவிட சிறப்பான வரம் வேறெதுவுமில்லை. ஏனென்றால் உலகின் உன்னதங்கள், காலங்காலமாய்ப் போற்றப்படும் சமூக விழுமியங்கள், ஒழுக்கப் பண்பாடுகள் அனைத்திற்கும் அதுவே அடித்தளம். நமது இதயங்களில் ஊன்றப்படும் மறைக்கல்வி வித்தானது, முளைத்து செழித்து விளைந்து விசுவாசத்தை அறுவடை செய்யவும் பெற்றோரே முழு முதல் நல்லாசிரியர்களாக விளங்குகின்றனர்.

எனவே, எல்லோர்க்கும் மறைக்கல்வியென்ற இவ்வாண்டின் இலக்கிற்கு நம் குடும்பங்களை சிறந்த முன்னுதாரணமாக்குவோம்.

இறையாசீர் உங்களில் மேலும் தங்குவதாக.

என்றென்றும் அன்புடன்

அருட்தந்தை அன்றலி வீடியா

கிணைப்பாளர்

குதும்பவாழ்வு பணித்துறை

கிமப்பிப்புப் பணி நிலையம்,

உட்புலவளி, திருகோணமலை

★ திரு மனைவிமாருக்கு மட்டும்

இல்லற வாழ்வை இனியதாக்க இதமான ஆலோசனைகள்

திருமணமான புதிதில் எல்லாப் பெண்களுமே சந்தோசமாகத்தான் இருப்பார்கள். அதன்பின் ஓரிருவருடங்கள் கழித்துக் கேட்டால் “ஏன்தான் கல்யாணம் செய்து கொண்டேனோ? பேசாமல் கன்னியாகவே இருந்திருக்கலாம்” என்று புலம்புவார்கள். நீங்களும் இவ்விதம் புலம்புவரா? அப்படியானால் கவலையை விடுங்கள். கணவனைப் புரிந்து கொண்டு சின்னச்சின்ன விட்டுக் கொடுப்புக்கள் செய்து கொண்டாலே உங்கள் கவலைகள் பிரச்சினைகள் காணாமல் போய்விடும். அந்த விட்டுக் கொடுப்புக்கள் இதோ;

1. உங்கள் கணவரது விருப்பு வெறுப்புக்களை அறிந்து அதன்படி விட்டுக் கொடுங்கள். அவரது விருப்பங்களை அலட்சியப் படுத்தாதீர்கள். உங்களுக்குப் பிடிக்காததாக இருந்தாலும் அவருக்குப் பிடித்ததை நீங்களும் ரசிக்கப் பழகிக் கொள்ளுங்கள்.
2. உங்கள் கணவர் உங்களைவிட அறிவிலோ, கல்வியிலோ பொருளாதாரத்திலோ குறைவானவராக இருந்தாலும் அவரைக்குறைகூறி மற்றவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசாதீர்கள்.
3. உங்கள் கணவருக்குத் தேவையான சிறுசிறு உதவிகளை அவ்வப்போது செய்ய மறக்க வேண்டாம்.
4. கடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசிக் காயப்படுத்த வேண்டாம். அதுவும் மற்றவர்கள் முன்னால் கூடவே கூடாது. அன்பான வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசுங்கள். இந்தப்பேச்சு

சந்தோசமாக இருக்கும்போது மாத்திரமல்ல, சங்கடமான வேளைகளிலும் தொடர வேண்டும்.

5. கணவரோடு நிறையப் பேசுங்கள். அவரையும் பேச விடுங்கள். அவர் பேசுவதையும் காது கொடுத்துக் கேளுங்கள். இனம் மதம், குலம் அரசியல் என்று உங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு வராதவரை எதைப்பற்றியும் பேசலாம்.
6. முடிந்தவரை இருவரும் சேர்ந்தே சாப்பிடுங்கள். குறைந்த பட்சம் இரவு உணவையாவது கூடியிருந்து சாப்பிடுங்கள்.
7. உங்கள் நேசத்தை, காதலை வெளிக்காட்ட அடிக்கடி பரிசு கொடுங்கள்.
8. நமக்குத்தான் வயது நாற்பதைத் தாண்டி விட்டதே? பிள்ளைகளும் வளர்ந்து விட்டார்கள். இனிமேல் என்ன இருக்கிறது? என்று நினைத்து சலித்துப் போகாமல் உங்கள் அழகிலும் கவனம் செலுத்துங்கள்.
9. “எப்படி இருந்தபோதும் நான் உங்களை விரும்புகிறேன்” என்று உங்கள் கணவரிடம் அடிக்கடி சொல்லுங்கள். இந்த வார்த்தைக்குள்ள சக்தியை போகப்போக புரிந்து கொள்வீர்கள்.
10. நீங்கள் தவறு செய்யும் போது உங்கள் கணவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்கத் தயங்காதீர்கள்.
11. வருடத்திற்கொரு முறையாவது உங்கள் கணவருடன் எங்கேயாவது பயணம் போய் வாருங்கள். குழந்தைகள் இருந்தால் தாத்தா பாட்டி உறவினரிடம் விட்டுச் செல்லலாம். அந்தப் பயணத்தை எவ்வாறு உல்லாசமாய்க் கழிக்க வேண்டும் என்பதை திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்துங்கள்.

மேற்சொன்ன இவ்வாறான வழிமுறைகளை கடைப்பிடித்தால் நீங்கள் எப்போதுமே குடும்ப வாழ்வில் சலிப்படையாத பெண்மணிதான்!

- அக்கரை சாமந்தி -

குடும்பமும் மனமாற்றமும்

இற்றைக்குப் பல கோடி யுகங்களுக்கு முன் இப்பரந்துபட்ட உலகில் இறைவனால் உருவாக்கப்பட்ட குடும்பத்தை நாம் தொடக்க நூலில் பார்க்கின்றோம். ஆதாம் ஏவாள் எனும் பெற்றோருக்கு காயின் ஆபேல் என்ற மக்கள் கிடைக்கப்பெற்று முதல் குடும்பமாக வலம்வந்தனர். அன்றைய காலச் சூழலில் வாழ்க்கையில் இறையுறவை நெருங்க வைக்க பலி செலுத்துவது என்பது சிறந்த காணிக்கையாக இருந்தது. இதனடிப்படையில் காயின் ஆபேல் இருவரும் கொண்டு சென்ற காணிக்கையில் ஆபேலின் காணிக்கை அர்த்தம் நிறைந்ததாகவும் இறைவனுக்கு ஏற்படையதாகவும் இருந்தது. இதன் நிமித்தம் பொறாமை கொண்ட காயின் ஆபேலைக் கொல்கின்றான். அன்று தொட்டு இன்று வரையும் குடும்பங்களில் பல்வேறு குழப்பங்களும் பிரச்சினைகளும் சண்டை சச்சரவுகளும் தலைவிரித்தாடுகின்றன.

இத்தகைய பிரச்சினைகள் பாவத்துக்கு அடித்தளமாய் அமைவது நாம் கண்களால் காண்கின்ற உண்மை. எம் ஒவ்வொருவருடைய குடும்பங்களிலும் பாவம் எனும் விதை தாவப்பட்டுள்ளது. ஆனால், மனமாற்றம் என்பது மங்கிய நிலையில் உள்ளது. ஏனோ தெரியவில்லை; மனமாற்றத்துக்கும் எமக்குமிடையே நீண்ட இடைவெளி உள்ளது. பாவத்தை இலகுவாகச் செய்வதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றோம். ஆனால் மன மாற்றத்தை வெளிக்காட்டுவதில் பின் நிற்கின்றோம்.

அம்மா, அப்பா, சகோதரர்கள், தாத்தா, பாட்டி என்ற வட்டத்திற்குள் வலம் வருகின்ற நாம், எமது குடும்ப உறவுகளிடையே சிறு சிறு சண்டைகள்,

மனத்தாங்கல்களுக்காக விரோதிகளாக, பகையாளிகளாக மாறிவிடுகின்றோம். இதன் காரணமாக குடும்ப உறவுப்பாலம் உடைந்து தவிடு பொடியாகிவிடுகின்றது. இந்த நிலை மாறி ஒவ்வொரு உள்ளங்களிலும் மனமாற்றம் உருவாக வேண்டும்.

அதிலும் விசேடமாக, இப்போது நாம் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் தவக்காலத்தில் எமக்குள் உண்மையான உளமாற்றம் வேண்டும். இது அருளின் காலம். ஆன்மீகத்தின் காலம். உளமாற்றத்தின் காலம். எனவே எமக்குள் உருவாக்குகின்ற உளமாற்றமானது எமது குடும்பங்களிலும் நிலை கொள்ளும் என்பது உண்மை. குடும்ப உறவுகள் ஒவ்வொன்றும் இந்த அருளின் காலத்தை அர்த்தமுடன் கொண்டு சென்றால், அங்கே அன்பும், ஒற்றுமையும் நிலை கொள்ளும்.

எனவே குடும்பங்களில் உளமாற்றம் உருவாக ஒவ்வொரு உள்ளங்களும் முயற்சி செய்வோம். இந்த முயற்சியினை தொடர்ந்து நகர்த்த இன்றே செயல்படுவோம். இந்த செயலே எமது முடிவாகட்டும்.

மலரவுள்ள உயிர்ப்பு ஞாயிறு
ஒவ்வொரு உள்ளங்களிலும்
உளமாற்றங்களை உருவாக்கி
குடும்பங்களை அமைதிப்படுத்தட்டும்!

- அருட்பணி. க. நிதிநாசன்

இனிய இல்லத்திற்கு நல்ல பண்பாடும் வேண்டும்

கபிரியேலுக்கு அன்று விடுமுறைதினம். வழக்கத்தை விட அன்று அதிகமாகவே படுக்கையில் கிடந்தார். மனைவி மேரி கோப்பியுடன் வந்து நின்றுள். “என்னங்கோ, எழும்புங்கோவன், கோப்பி வைச்சிருக்கு எழும்பிக்குடியுங்கோவன், இந்த பனிக்குளிருக்கு கட்ச் கட குடிச்சாத்தானே நல்லா இருக்கும், சூரியனும் எழும்பிற்று. எழும்புங்கோ” மேரி சத்தமிட்டுவிட்டுப் போனாள்.

அவர் கனவு கலைந்து அசதி நீங்கி சோம்பல் முறித்து மிகவும் பிரயத்தனப்பட்டு எழுந்திருந்தார். கொட்டாவியையும் உடம்பை நெளித்து வளைத்து விட்டுக் கொண்டு கோப்பியை வாயில் வைத்துக் கொண்டார். “என்னப்பா இது கோப்பி ஆறிப்போச்சு, இதை என்னண்டு குடிக்கிறது. இதக் கொண்டுபோ அங்கால” என்று அவர் சினந்து கொண்டார்.

மேரி பதகளிப்போடு ஓடி வந்தாள். “நான் கணக்கான சூட்டோட தான் கொண்டு வந்து வைச்சனான். நீங்க உங்கட ஆலாபனைகள் முடிச்சப்போட்டு கோப்பிய எடுத்து அது காத்திருக்குமா? அது ஆறிப்போச்சது! அதுக்கு என்னிலையா பழி போடுறது?” என்று சினந்து கொண்ட அவள், கோப்பையை எடுத்துச் சென்றாள். இலேசாகச் சூடுகாட்டி கொணர்ந்தாள். அவரும் மீண்டும் வாயில் வைத்தார் என்னப்பா கூடக் கொதிக்குது கொஞ்சம் ஆத்திப்போட்டு கொண்டுவா, “என்னப்பா நீங்கள் நெடுக கரைச்சல் தாறிங்கள் உங்களையே பார்த்துக் கொண்டிருக்க ஏலுமா, பிள்ளைகள் ரியூசனுக்கு போக அவதிப்படுகதுகள். அதுகளை கவனிக்க வேண்டாமோ” என்று சொன்னாலும் கணவன் சொன்ன விதமாக கணக்கான சூட்டோடு கொண்டு வந்து கொடுத்தாள்.

“என்னப்பா இது இனிப்புக் காணாது, கொஞ்சம் சீனி போட்டுக் கலந்து கொண்டு வா “ என்றார் மறுபடியும் என்றாலும் அவள் அதையும் நிறைவேற்றவே செய்தாள்.

மறுநாள் கபிரியேல் அலுவகத்தால் வந்ததும் வராததுமாக சம்பள பணத்தை மனைவி மேரியிடம் நீட்டினார் அவள் வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே போனாள். அறைக்குள் போய் எண்ணிப்பார்த்தாள், என்ன எண்ணினாளோ சினத்தோடு வந்து கணவன் முன் நின்றான். அவள் முகம் விகாரமாகியது. “என்னப்பா நீங்க சம்பள காச இந்த முறை குறைச்சக் கொண்டு வாறீங்கள். நத்தார் வருசம் வரப்போகுது எல்லாருக்கும் உடுப்பு எடுக்க வேண்டும், சோடிக்க வேணும், கேக் அடிக்க வேணும், முறுக்கு பலகாரம் கூட வேணும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலை எனக்குப் புது சாறி எடுத்து தர வேணும். போன வருசம் பார்த்தீங்கள்தானே உங்கட தங்கச்சிமார் என்ன வடிவான சாறிகள் உடுத்துக்கொண்டு வந்தவையள் எண்டு?

“நானும் வீட்டத் திருத்திறத்துக்கு, மோட்டச்சைக்கிள் வாங்கிறத்துக்கு அதுக்கு இதுக்கெண்டு லோனுகள் கனக்க எடுத்துப்போட்டன். எல்லாம் கழிச்சப் போட்டுத்தான் தருவாங்கள் நான் என்ன செய்ய? ஏன் உனர் மகன் மூத்தவன் வெளிநாட்டால வந்திருக்கிறான். அவனிட்ட போய் கேளன். விருப்பங்கள எல்லாம் நிறைவேற்றலாம். 25 வருசமா என்னத்தானே வறுகி வறுகி உரிச்ச உரிச்ச எலும்பாக்கிப் போட்டான்.”

“ஐயோ, அந்தப் பிள்ளய குறை சொல்லாதேங்கோ! அவன் பாவி மூன்று நாலு வருசமா இங்கிலாந்தில இந்தப் பனிக் குளிருக்குள்ள அவங்களினர் கெடுபிடியுக்குள்ள கிடந்து கஸ்டப்படும் ஒரு பிரயோசனமும் இல்ல. கேளாத கேள்வியெல்லாம் கேட்டு இவன் சரியாப் பதில் சொல்லல்ல எண்டு சந்தேகப்பட்டு அகதி அந்தஸ்து கூட குடுக்காம திருப்பி அனுப்பித்தானே வந்து நிற்கிறான். இது எல்லாம் தெரிஞ்சும் கேளாத கேள்வியெல்லாம் கேட்கிறீர்களே?

இவையெல்லாம் கூடத்திலிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்த மூத்த மகன் குசைதாசனுக்கு தர்மசங்கடமாகவே இருந்தது. வெளிநாட்டிலிருந்து

தோல்வியோடு வந்தவனுக்கு வீட்டு நிகழ்வுகள் ஆறுதல் அளிப்பதாக இல்லை. அம்மாவும் அப்பாவும் அன்று போலவே இன்றும் இருக்கின்றனர். எந்த மாற்றமும் இல்லை. அனுபவத்தில் திருந்தவெயில்லை, அதே கதையும் பேச்சும் குணமும் தான், என்று சிந்தித்தவனுக்கு மேல் நாட்டுத் தம்பதிகளின் வாழ்க்கை கண்முன்னே நிழலாடியது. அவர்கள் நாகரீகத்தில் குறைகள் இருந்தாலும் அவர்கள் பண்பாட்டில் நம்மவர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் எவ்வளவோ உள்ளன. அங்கே கணவனோ மனைவியோ முந்தி எழும்புவர்கள் தேநீர் தயாரிப்பார்கள். மனைவிதான் தேநீர் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கணவன் காத்துக்கொண்டிருப்பதில்லை. தேநீரோடு வரும் கணவனை அப்போதுதான் கண்விழித்த மனைவி கண்டதும் குட் மோர்னிங் (காலைவணக்கம்) என்பாள், அவனும் பதிலுக்கு வணக்கம் கூறுவான். அவன் தேநீரை வழங்குவான், அவள் பெற்றுக் கொள்ளும் போது “தாங்ஸ்” என்று வாங்கிக் கொள்வாள். கொடுக்கும் போது சிறிது தளம்பி ஆடையில் சிந்தி விடும். அவன் சொறி கேட்டுக்கொள்வான். இப்படியாக வீட்டில் அன்றாட அலுவல்கள் எல்லா அற்ப சொற்ப உதவிகளுக்கும் நன்றி சொல்வர். சிறு சிறு தவறுகளுக்கே மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்வர். பிள்ளைகளும் நித்திரை விட்டெழுந்ததும் டாடிக்கும் மம்மிக்கும் காலை வந்தனம் சொல்லுவர். தம் செல்வங்களுக்கு பதிலுரைத்து முத்தம் கொடுப்பர். இனிய இல்லத்தில் இனிய வாழ்க்கை ஆரம்பமாகிவிடும்.

சாப்பாட்டறையில் எல்லோரும் மேசையைச் சுற்றியிருந்து ஒன்றாகச் சாப்பிடுவார்கள். சிரிப்பும் கதையும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரமாகவே இருக்கும். சாப்பிடக்குள்ள கதைக்கக் கூடாது, சிரிக்கக்கூடாது சாப்பாட்டுக்கு மரியாதை வேணும் என்று நம்மவர் மாதிரி யாரும் சொல்லார். வீட்டை விட்டு வெளியேறும் போது இதழ்விரித்து கையசைத்து குட்பை (கடவுள் உன்னுடன் இருப்பாராக) என்று சொல்லிச் செல்வர். இப்படியான பழக்க வழக்கம் பண்பாடு அறவே பேணப்படாமையால் தான் நம்நாட்டு இல்லங்களில் இனிய இல்லங்கள் காணப்படாமல் போகின்றன.

ஆக்கம் - சூசை எட்வேட்

எவருடன் எப்படிப் பேசவேண்டும்?

பேச்சாலே வெற்றி பெறச் செய்ய
வழிகாட்டும் ஒரு புத்தகம்

உங்களுக்கு பேசத்தெரியுமா?

இதென்ன கேள்வி? பேசாமல் எப்படிச் சீவியம் நடத்துவது? நான் மட்டுமா, எல்லோரும்தான் பேசுகிறார்கள். வாயைத் திறந்தாலே பேசுகத்தான். அது ஒரு பெரிய விசயமா என்று கேலியாக நீங்கள் கேட்பது விளங்குகிறது.

பேச்சு நிச்சயமாக பெரிய விசயம்தான். சரியான விதத்தில் சரியான இடத்தில் சரியான நேரத்தில் பேசுவது என்பது சாதாரண சமாச்சாரமேயல்ல.

பெரிய அரசியல் பிரமுகர்கள், நிறுவனங்களின் தலைவர்கள் முக்கிய அதிகாரிகள் கலைத்துறைப் பிரபலங்கள் என்று யாரை எடுத்துக் கொண்டாலும்சரி, அவர்களுடைய பேச்சு மற்றவர்களுடன் பழகும்விதம் என்பன ஒரு மேலதிக தகைமையாக(plus point)

இருப்பதைக் காணலாம். பல சமயங்களில் அதுவே அவர்களது வளர்ச்சிக்கு ஏணியாக அமைந்திருப்பதையும் உணரலாம்.

எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பேச்சு ஒன்றையே ஆயுதமாக, அஸ்திரமாக பயன்படுத்தி ஜெயிக்க முடியுமென்ற கருத்தை முன்னிறுத்தி “யாருடன் எப்படி பேசுவது” (How to talk to Anyone) என்ற சுவாரஸ்யமான ஆய்வு நூலை லீல் லெளண்டஸ் (Leil Lowndes) என்ற அமெரிக்க பெண்மணி எழுதியிருக்கிறார். இவர் ஒரு மனவளக்கலை நிபுணர். சர்வதேச தொண்டு நிறுவனங்கள் பலவற்றின் வளப்பகர்வாளராக, பாதிப்புற்ற கீழைத் தேசங்களில் வலம் வருபவர். அவரது இந்நூலில்

LEIL LOWNDES
HOW TO
TALK TO
ANYONE
92 Little
Tricks
for Big Success in
Relationships

பேச்சுக்கலை மற்றும் பழகும் தன்மையை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான பல நூட்பங்கள், வழிமுறைகள் இரகசியங்கள் 92 சின்னச்சின்ன சூத்திரங்களாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைச் சுருக்கி 10 சூத்திரங்களாக கீழே தருகின்றேன்.

1. மனிதர்கள் அனைவருமே மனதளவில் இன்னும் குழந்தைகள்தான். அவர்களிடமுள்ள ஏதேனும் ஒரு அம்சத்தை, திறமையை அல்லது குணத்தை பாராட்டிப் பேசினால் புளகாங்கிதம் அடைந்து விடுவார்கள். நீங்கள் சந்திக்கின்ற ஒவ்வொருவரிடமும் நிச்சயமாக ஒரு நல்ல விசயமாவது இருக்கும். அதனைத் துப்பறிந்து கண்டு பிடித்துச் சொல்லுங்கள். அதன் பிறகு பாருங்கள் அவர் குழந்தையைப்போல் குதாகலிப்பதை!
2. மற்றவர்களுடன் பேசும்போது அவரைப்பேச விடாது உங்கள் பாட்டில் சளசளவென்று பேசிக் கொண்டிருக்காதீர்கள். மற்றவரின் மனநிலையைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கேற்றவிதமாக பேசும் தன்மையை கடைப்பிடியுங்கள். அப்போதுதான் உங்கள் பேச்சு எடுபடும்.
3. ஒருவரைப் புதிதாகச் சந்திக்கும் போது அவரது எதிர்மறையான, உடன்பாடில்லாத குணநலன்களை (Negative points) முன்வைத்துப் பேசாதீர்கள். உதாரணமாக அவரது தோல்விகள் அவரைப்பற்றிய சர்ச்சைகள், அவரது பழக்கவழக்கங்கள் பற்றி ஒருபோதும் குறிப்பிடாதீர்கள். அதெல்லாம் அவருடன் நீங்கள் நெருங்கிப்பழகி நண்பரான பின்னர் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.
4. உங்களைச் சந்திப்பவர் பேசுவதை அக்கறையோடு கவனித்துக் கேளுங்கள். பார்வை இங்கே; யோசனை வேறு எங்கோ என்பது போல் நடந்து கொள்ளாதீர்கள். ஆர்வமாய் தலையசைத்துக் கேளுங்கள். அப்போதுதான் பேசுபவர்களுக்கு உற்சாகமாக இருக்கும்.

5. வேற்றினத்தார் அல்லது வெளிநாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களை சந்திக்கும் போது முடிந்தவரை அவர்களது கலாசாரம், பழகும் முறைகளைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு பயன்படுத்துங்கள். அந்த அக்கறை அவர்களைப் பெரிதும் கவரும். உதாரணமாக ஒரு வெள்ளைக்காரர் உங்களைச் சந்திக்கும்போது கைகூப்பி “வணக்கம்” என்று சொன்னால் அப்படியே மெய்சிலிர்த்துப் போய்விட மாட்டீர்களா? அதுபோல அவர்கள் மொழியில் அவர்களது கலாசாரப் பாணியில் நாமும் வணக்கம் சொன்னால் அவர்களுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். நம்மை மிக நெருங்கி வருவார்கள்.
6. ஒருவரை நெடுநாள்கழித்து சந்திக்கும்போது, அவரைப்பற்றிய தனித்துவமான தகவல் ஒன்றை ஞாபகம் வைத்திருந்து, அப்போது சொல்லி ஆச்சரியப்படுத்துங்கள்! உதாரணமாக, “உங்கள் மகள் நடனம் கற்றுக்கொள்வதாக அன்று சொன்னீர்களே, அவளின் அரங்கேற்றம் எப்போது?” அல்லது “அப்போது பாடசாலையில் எல்லாவற்றிலும் முதலாவதாக வந்து அசத்திக் கொண்டிருந்தானே உங்கள் மூத்த மகன், அவன் இப்போது எப்படியிருக்கின்றான்? என்ன செய்கின்றான்?” என்பன போன்ற அக்கறையான விசாரிப்புகள். அப்பறம் அவர் தாமாகவே உங்கள் வசமாகி விடுவார்.
7. யாரிடமாவது உதவி கேட்கநேர்ந்தால், அவ்வுதவியை அவர் உங்களுக்குச் செய்வதன் மூலம் அவருக்கு எத்தகைய பயன் கிடைக்கும் என்பதை யோசியுங்கள். அந்தப் பயனை முன்னே வைத்துப் பேசுங்கள். அதன்பிறகு நீங்களே வேண்டாமென்று சொன்னால் கூட அவர் வலிய வந்து உதவுவார்.
8. பேசிவிட்டு விடை பெறுகையில் மறக்காமல் நன்றி சொல்லுங்கள். அதிலும் வெறும் வார்த்தை நன்றி போதாது. “உங்களோடு பேசியதிலிருந்து பல புதிய விடயங்களை தெரிந்து கொண்டேன். அதற்காக மிக்க நன்றி” என்றோ, “உங்களோடு பேசியதில் எனக்கிருந்த மனக்குழப்பங்கள் விலகி விட்டன. இப்போது

நான் தெளிவாகிவிட்டேன். அதற்காக மிகவும் நன்றி” என்றோ சொல்லுங்கள். அந்த நன்றிதான் அடுத்த சந்திப்புக்கு அவர்களை உங்களிடம் கொக்கி போட்டு இழுக்கும்.

9. முக்கியமான நபர்களை சந்திக்கும்போது அவர்களைப்பற்றி நன்கு தெரிந்து கொண்டு செல்லுங்கள். பேசும் போது அவர்களைப்பற்றி உடன்பாடான (POSITIVE) குறிப்புக்களை சொல்லும்போது அவர்களுக்கு உங்கள் மீதுள்ள மதிப்பு உயரும். புகழ்ச்சிக்கு மயங்காதவர் எவரும் இல்லை.
10. இறுதியாக இன்னுமொரு வார்த்தை. அதாவது எப்போதும் முகத்தில் புன்னகையோடு பேசுங்கள். சிடுசிடுப்பான, அல்லது ஒரு கர்வமான முகபாவத்தோடு இருப்பவரை யாருக்குமே பிடிக்காது. பேசா விட்டாலும் கூட புன்னகையே மற்றவர்களை கவர்ந்திழுக்கும்.

- எஸ். ஜோனீராஜன்

தவக்காலத்தில் குடும்பங்களின் பங்களிப்பு

இவ்வலகில் வாழுகின்ற ஒவ்வொருவரும் மேன்மையாக, சுகமாக, சிறப்பாக, சீராக வாழ வேண்டும் என்று உளமாறச் சிந்திக்கின்றோம் ; விரும்புகின்றோம். இருந்தும் “ நாம் வாழ்ந்தால் போதும் மற்றவர் எக்கேடு கெட்டாலென்ன? எப்பாடு பட்டாலென்ன?” என்ற எண்ணப்பாடும் நம்மிடையே வேகமாக வளர்ந்து வருவதைக் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம்.

குடும்பம் என்றால் ஒற்றுமை, பற்று, பாசம், புரிந்துணர்வு, விட்டுக்கொடுப்பு, நல்லுறவு, தியாகம், அர்ப்பணிப்பு, மன்னிப்பு நிறைந்ததாக, இவ்விழுமியங்கள் பங்களிப்புச் செய்கின்றதாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறான இலட்சணங்களுடன் இன்று எத்தனை

குடும்பங்கள் மிளர்கின்றன? இவை உதாசீனத்திற்கு உரியவையாகி விட்டன. குடும்பங்களில் சிதைவுகள், பிரிவுகள் மன முறிவுகள், மணமுறிவுகள், பிறழ்வான நடத்தைகள், மனநோய்கள் மலிந்து விட்டநிலை. குடும்பத்தில் மனித விழுமியங்கள், மாண்புகள் பகிர்ப்பட்டு வாழப்பட்டால் ஏன் இந்த நிலைகள்?

உரிமைக் குரல்களே ஓங்கி ஒலிக்கின்றன. கடமைகளும், பொறுப்புக்களும் அசட்டை செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறான குடும்பங்களில்முத்தோர்கள் அனுபவபூர்வமான ஆலோசனைகளையும் வழிநடத்தல்களையும் வழங்கி பங்களிப்புச் செய்ய முன்வரும்போது முழு மரியாதையுடனும் மதிப்புடனும் ஏற்க வேண்டும். வயோதிபத்தை வரவேற்று வளமுள்ளதாக்க வேண்டும்.

உளரீதியாக அன்பு என்ற பண்பை அனுபவரீதியாகப் பெற்று, அமைதி வாழ்வை குடும்பங்களில் நிலைநாட்ட விரும்பும் நாம், உடல் ரீதியான தேவைகளையும் எம் இல்லங்களில் பகிர்ந்து வாழும் முக்கியத்துவம் உணரப்பட வேண்டும். உளரீதியான நற்பண்புகள் குடும்பங்களில் வளர மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறையுள் என்பன நிறைவாகக் கிடைத்திடவும் வேண்டும்.

இத்தேவைகள் காலக்கிரமத்தில் கிடைக்காது வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்பவர்களை இனங்கண்டு, வளமாக வாழும் குடும்பங்கள் பகிர்ந்து வாழமுடியும். ஓரளவு வசதியில் வாழ்பவர்கள்கூட தமது ஒறுத்தல் மூலம் இம்மனமாற்றத்தின் காலத்தில் ஏழ்மை நிலையிலுள்ளவர்களை தம் இரக்கக் கண்களால் நோக்கலாம்.

ஆடம்பரச் செலவுகளைத் தவிர்த்து, வெளிப் பகட்டான செயற்பாடுகளை வெறுத்து வகை தொகையின்றி வாங்கிக் குவிப்பதைக் குறைத்து, சிக்கனத்துடன் செலவுகளை மேற்கொண்டு உணவின்றி, உடையின்றி, உறைவிடமின்றி, ஏழைகளாய், அகதிகளாய், ஆதரவற்றவர்களாய் இருப்போருக்கு பல

குடும்பங்களில் இருந்து பங்களிப்பைப் பெற்று, பகிர்தலை மேற்கொள்ளலாம்.

வறுமையின் வதைப்பினால் பாடசாலைப் படிப்பைத் தொடர முடியாமலும், பெற்றுக்கொள்ளவே முடியாமலும் பெரும் பாடுபடும் பிள்ளைகளுக்கு கல்வியைத் தொடர உதவினால் பெரிய நன்மை செய்தவர்களாவோம்.

பண்டம், பணம் நம்மிடம் வந்து விட்டால் நமக்கு மட்டுமேயுரியது என்ற எண்ணத்தை விட்டு, அவற்றை ஏனையவருடன் பகிர்ந்திடும் தர்மகர்த்தாக்களாக எம்மை எண்ண வேண்டும். ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்ய எமக்குரிமை இல்லை. “எமது பொருள் பண்டங்களை பகுத்துப் பலரும் பயன் கொள்ளச் செய்வதே நீதி” என்று காந்தியடிகள் கூறியதையும், “உன்னைப் போல் உன் அபுலானையும் நேசி” என்ற எம் பிரான் இயேசுவின் வார்த்தைகளையும் வாழ்வாக்குவோம்.

ஆன்மீக வாழ்வைப் பற்றி அதிகளவில் சிந்திக்கும் இக்காலத்தில் செபம், தியானங்களிலும் கவனத்தைச் செலுத்துவோம். இன்று எத்தனையோ மானிடவுள்ளங்கள் தமது உள்ளக் குமுறல்களை எம்மிடம் வெளிப்படுத்தும் போது அவற்றை விமர்சித்து, தூற்றி அவர்கள் துயரத்தை மேலும் பெருக்குபவர்களாக அல்லாமல், அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பவர்களாக, அவர்களுக்காகச் செபம் செய்கின்றவர்களாக மாற வேண்டும். செபம், தியானம் மூலம் மனக்கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துவோம்.

ஒருவர் ஒருவரிடையே நல்லுறவை ஏற்படுத்தி, பகைமையை மறந்து, எமது வளர்ச்சிக்கும், உயர்வுக்கும் தேவையான இறையாட்சிக்குரிய மதிப்பீடுகளை மதித்து, கடைப்பிடித்து மாமனிதர்களாவோம்.

ஜெபவதனி மரியதாஸ்
செல்வநாயகபுரம்

இவ்வலகிற்கு நன்மை செய்!

“எழுந்திரு! விழித்துக்கொள்! இனியும்
தூங்கவேண்டாம்! எல்லாத் துன்பங்களையும்
நீக்குவதற்கான பேராற்றல் நம்
ஒவ்வொருவருக்குள்ளேயும் இருக்கிறது. நீ
சுதந்திரமானவனாக இரு. எவரிடமும் எதையும்
எதிர்பார்க்காதே! இல்லை என்றோ, என்னால்
இயலாது என்றோ ஒருபோதும் சொல்லாதே. நீ
எதையும் சாதிக்கக் கூடியவன். எல்லாம் வல்லவன்.
நீ உறுதியுடன் இருந்தால் பாம்பின் விஷம் கூட
சக்தியற்றதாகி விடும். கிராமம் கிராமமாகச் சென்று
மனித குலத்திற்கும், பரந்த இந்த உலகத்திற்கும்
சேவை செய். மற்றவர்களுக்கு முக்தியை
(விடுதலையை) வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக நீ
நரகத்திற்கும் செல்லத்தயாராயிரு. மரணம் வருவது
உறுதியாக இருக்கும் போது ஒரு நல்ல
காரியத்திற்காக உயிரைவிடுவது மேல்!”

- சுவாமி விவேகானந்தர்

